

Το Άσμα της Χρηστινούς: κυπριακό ακριτικό

Τ
/ Ε

Η όμορφη Χρηστινού

ήταν αρραβωνιασμένη με τον Κωνσταντά τον λεβεντονιό και, παρόλο που καυχιέται πως δεν φοβάται τον θάνατο, αρρωσταίνει ξαφνικά και πεθαίνει, αφήνοντας τελευταία παραγγελιά στη μάνα της να του δώσει πίσω τον αρραβώνα και με τρόπο να του αναγγείλει τον θάνατό της, χωρίς να του ταραξεί την καρδιά με το ξαφνικό μαντάτο. Απάνω στην ώρα νά σου και φτάνει ο Κωνσταντάς. Ανήσυχος, ρωτάει την πεθερά του πού είναι η αγαπημένη του. Τότε μαθαίνει την κακή είδηση. Τρέχει στην εκκλησία, όπου βλέπει πεθαμένη τη Χρηστινού. Αφού γονατίζει και τη φιλεί, παίρνει τη σκληρή απόφαση να την ακολουθήσει στον τάφο και αυτοκτονεί με το χρυσό του μαχαίρι, αφού πρώτα τις τελευταίες του παραγγελίες αφήνει στους συγγενείς των. Έτσι οι δύο νέοι θάβονται μαζί, αχώριστοι στο θάνατο καθώς ήταν αχώριστοι και στη ζωή. Όπως το βλέπουμε και σε άλλα ελληνικά δημοτικά τραγούδια, σε παρόμοιες περιγραφές, έτσι και στο «Άσμα της Χρηστινούς», στο τέλος της τραγικής σκηνής και μετά το θάψιμο των

δύο αγαπημένων, βλασταίνει πάνω από τον τάφο τους μια λεμονιά κ' ένα κυπαρίσσι που, με το φύσημα του αέρα, φιλιούνται όπως όταν οι δύο ερωτευμένοι ζούσαν ευτυχισμένοι πάνω στη γη. [\(περισσότερα...\)](#)